

جمعی رفته‌اند به خانه عضدالملک بست نشته‌اند که ما امنیت
نداریم، بعضی‌ها هستند که شاه را از مردم می‌رنجانند و نمی‌گذارند با مشروطه
همراهی بکنند، بایستی آنها را از شاه دور کرد.

شنبه ۲۹ ربیع‌الثانی ۱۳۲۶

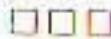
رفتم به خانه عضدالملک، دیدم جمعیت خیلی بیشتر شده است،
اغلب مردم که می‌آمدند نمی‌دانستند که چه بگویند و برای چه آمده‌اند.

یکشنبه سلخ ربیع‌الثانی ۱۳۲۶

اووضع غریب است آن قدر جمعیت هست که حد ندارد، متصل با
خود عضدالملک یا نماینده او که اغلب شاهزاده مؤید‌السلطنه باشد، پیغام
می‌برد پیش شاه و جواب می‌آورد.

یکشنبه سلخ ربیع‌الثانی ۱۳۲۶

بهاء‌الواعظین و ملک المتكلمين رفتند روی صندلی ایستاده مشغول
حرف زدن شدند الحق ملک بسیار خوب حرف می‌زنند.
از قرار معلوم، شاه جداً ایستادگی کرده و می‌گوید: من این نوکرها را که
به آنها اطمینان دارم و حفظ جان مرا می‌کنند از دور خودم بیرون نخواهیم کرد.
دوشنبه غره جمادی‌الآخری ۱۳۲۶

شاه فرموده است که من حضرات را تبعید نخواهیم کرد.

سهشنبه ۲ جمادی‌الاولی ۱۳۲۶

علاءالسلطنه وزیر امور خارجه شده است.

چهارشنبه ۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

امیر جنگ رفته است سفارت دولت روس (و) اظهار تبعیت می‌کند.
ششصد هزار تومان مطالبه خودش را، از دولت می‌کند که: به من بدهید (و) من
را بیرون بکنید، روس‌ها از او حمایت دارند.

چهارشنبه ۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

تمام بازارها یک مرتبه بسته شده، هر کسی یک حدسی می‌زد، هر کسی
از یک طرف فرار می‌کرد، از انجمان‌ها تفنگ‌ها یشان را برداشته رو به مجلس
می‌دوییدند باز مسجد (سپهسالار) را سنگر کردند.

پنجشنبه ۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶

اغلب تفنگچی‌ها ملى در مسجد هستند، شاه هم چند شب در باغ شاه
خواهند بود. بعد گویا بروند شمیران.

جمعه ۵ جمادی الاولی ۱۳۲۶

«شاپشال» پنجاه هزار تومان حق کنترات خودش را می‌خواهد. ده ساله
او را اجیر کرده‌اند، سالی پنج هزار تومان، عضدالملک و نیرالدوله مدتی با شاه
خلوت کردند، گویا برای همین شاپشال بوده است.

شنبه ۶ جمادی الاولی ۱۳۲۶

امروز وزراء آمدن به مجلس معرفی شدند: مشیرالسلطنه رئیس وزاره و وزیر داخله، علاءالسلطنه وزیر خارجه، مشیرالدوله وزیر معارف و علوم، باقی سرجای خودشان هستند.

یکشنبه ۷ جمادی الاولی ۱۳۲۶

مخبرالدوله وزیر تلگراف شده و امیر معظم حاکم طهران.

دوشنبه ۸ جمادی الاولی ۱۳۲۶

شاه یک اعلان نوشت که: هر کس از حد خودش تجاوز کند، هر چه دید از چشم خودش دیده! وحشت غریبی به مردم دست داده است، انشاء الله عاقبتیش به خیر است.

دوشنبه ۸ جمادی الاولی ۱۳۲۶

آقا (نایب السلطنه) من را فرمتادند پیش آقا سید عبدالله، بیمام به این مضمون بود... شاه دیگر از دست مردم حوصله اش تنگ شده است. بیش از این اگر مردم سر به سرش بگذارند، اسباب کشت و کشتار را فراهم می‌کنند.

چهارشنبه ۱۰ جمادی الاولی ۱۳۲۶

یک دستخطی شاه نوشته بود کلا؛ هشت نفر در این شهر هستند که اسباب افساد مردم هستند یا آنها را بگیرند از شهر خارج بکنند، یا من به قوه جبریه... جمعه ۱۲ جمادی الاولی ۱۳۲۶

امیراعظم مردم را دور خودش جمع کرده و به شاه بد می‌گوید (و) مردم را ترغیب به جنگ می‌کند. وقتی حضرات از مسجد رفتند و امیراعظم تنا ماند بنای فحش دادن را گذارد اول به وکلا، بعد به آقا سید عبدالله و آقا سید محمد بعد به تمام انجمان‌ها و مردم.

جمعه ۱۲ جمادی الاولی ۱۳۲۶

صبح کلنل قراق (الیاخوف) از من خیلی عذرخواهی می‌کرد که اگر بنا شد توب بیاندازیم، احتمال می‌دهم به خانه شما صدمه برسد. از این جهت باید ببخشد!

جمعه ۱۲ جمادی الاولی ۱۳۲۶

امروز دارند بازارها را به زور می‌بندند (و) اغتشاش می‌کنند؛ می‌گویند ما شاه را نمی‌خواهیم! بسیار گه می‌خورند، غلط می‌کنند!

جمادی الاولی ۱۳۲۶

رفتم به باغ شاه اندرون بود، به هر سربازی و غلامی پنج هزار انعام می‌داند؛ خود امیر جنگ می‌داد، زنده باد می‌گفتند (و) موزیک می‌زدند، یکشنبه ۱۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶

امروز عصر وکلا رفته بودند حضور شاه، گویا شاه سخت جواب داده...

سهشنبه ۱۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶

حالا یوش بواش دارند مجلس را با شاه طرف می‌کنند... آخرش ایران را به پاد خواهند داد.

چهارشنبه ۱۷ جمادی الاولی ۱۳۲۶

رقتم با غشا، امیر جنگ (امیر بهادر) مشغول ترتیب اردو بود، در واقع کار وزیر جنگ را می‌کرد. از بس که وزیر جنگ بی عرضه است.

پنجشنبه ۱۸ جمادی الاولی ۱۳۲۶

وقت ظهر آمدند (منزل ما) که آقا سید عبدالله ضعف کرده است، برای ایشان یخ و لیموناد و گلاب بدھید.

جمعه ۱۹ جمادی الاولی ۱۳۲۶

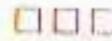
برادر امام جمعه آقای حاجی میرزا آقا سید محمد که از دختر معیرالممالک مرحوم است و مدت‌ها در نجف اشرف بوده است، دیروز وارد شده... از امشب پلو مسجد (شاه) راه افتاده است.

شنبه ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۲۶

تلگرافات زیادی آورده بودند و سر منبر می‌خواندند بر ضد دولت که ما شاه را نمی‌خواهیم و معزولش کردیم.

یکشنبه ۲۱ جمادی الاولی ۱۳۲۶

دیروز عصر (امیر بهادر)، امیر جنگ به شاه یک سان مختصری داد.

شاه هم یک قداره الماس برلیان به او مرحمت فرمود.

دوشنبه ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۲۶

رفتم به باغشاه بیرون آمدند... آصف الدوّله، نیر الدوّله، مجد الدوّله و وزیر دربار، امیر معظم، امیر بهادر جنگ ... مشغول نجوا بودند.

دوشنبه ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۲۶

از اخبار تازه: امروز آقا سید عبداله در مجلس قولنج سختی کرد.

دوشنبه ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۲۶

یکمرتبه صدای تفنگ زیادی بلند شد و یک هیاهوی عجیب! کلفت‌ها درها را مهروموم می‌کردند، کالسکه آوردند، اندرون سوار شده، خانه و زندگی را به خدا سپرده همه جا را از بیرون شهر آمدیم تا امیریه...

سهشنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

آقا سید عبداله حکم به سربازهای ملی می‌کنند که قزاقها را بزنید؛ این وقتی بود که من در عزیزیه بودم و صدای تفنگ شنیدم.

سهشنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

خبر آوردن که قزاق زیادی می‌کشنند و هنوز قزاق اذن ندارد (بزنند).

سهشنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

بعد صدای توپ بلند شد، متصل توپ می‌انداختند.

سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

توپ بسیاری ولی بی‌گلوله، اول انداختند که بلکه حضرات بترسند ولی آنها متصل بی‌ملاحظه می‌زدند. سرباز و توپچی زیادی کشته شدند به طوری شد که توپ‌های بی‌اسب و آدم ماند. آن وقت از این طرف هم حکم به زدن شد.

سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

یواش یواش توپ‌ها بنای بی‌رحمتی را گذاردند، گلوله «شربند کرنااد» انداختند به طرف مسجد...

سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

جنگ بسیار بزرگی شده، مجلس را گرفته غارت کردند. خانه وزیر اکرم و خانه ظل‌السلطان را غارت کردند.

سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

چیزهای غریب از مجلس بیرون آوردند؛ شراب، کنیاک، عرق... آدم از طرف دولت زیادتر کشته شد تا از ملت.

سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

آقای آفا سید عبدالله را گرفتند؛ با افتضاح هر چه تمامتر بردندهش

باغ شاه؛ بی عمامه و بی عبا پشت گردنش می زدند، قزاق‌ها می خواستند بکشندش!

سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

مجلس منهدم شد! الحمد لله با توجه امام عصر عجل الله تعالى فرجه، به
خانه ما آسیبی نرسید.

سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶

مجلس را هم تیر و تخته و در و پنجره‌ای که داشت کنده برداشتند.
سنگ‌های مرمر را برداشتند. باز الحمد لله به خیر گذشت، بایست بیشتر از این آدم
کشته می شود.

سه شنبه ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶

اخبار تازه: صبح ملک المتكلمين (و) میراز جهانگیر خان، مدیر
روزنامه صور اسرافیل را طناب انداختند و شکمشان را پاره کردند (و) به درک
واصل گردیدند. هر چه کرده بودند کلمه شهادت بگویند. هیچ کدام نگفته بودند.
چهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶

شاه بیرون تشریف آوردند، علماء آمدند شرفیاب شدند؛ امام جمعه،
آقای آقا سید محمد برادرش، ظهیرالاسلام، سلطان العلماء، آقا میرزا محسن
پسر میرزای آشتیانی، آقامیرزا مصطفی برادرش، آقسیداً حمد برادر آقسید محمد.

چهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶

از خانه ظهیرالدوله یک نفر قزاق را با تفنگ می‌زنند بعد «پلوویک» حکم می‌دهد توپ ببرید آنجا را خراب بکنید. هر چه ظهیرالدوله و ملکه داشتند مردم به غارت بردنند. آقای سالارالسلطنه چون درویش بوده است و خانه ظهیرالدوله را خراب می‌کنند از ترس فرار می‌کند می‌آید امیریه.

چهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶

آقا سید عبدالله را برداشت عتبات یعنی با سوار و اجزای دولت.

جمعه ۲۶ جمادی الاولی ۱۳۲۶

آقا سید محمد را هم برداشت ولی صحیح نمی‌دانم کجا برداشت!

شنبه ۲۷ جمادی الاولی ۱۳۲۶

سوارشدم آدم منزل «پلکنیک» از او دیدن کرده، اظهار منونیت کردم

که خانه ما را خراب نکرده!

شنبه ۲۷ جمادی الاولی ۱۳۲۶

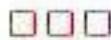
اما از دستِ انگلیس‌ها!! آدم‌هایشان متصل افتاده‌اند دوره، مردم را دعوت می‌کنند به سفارتشان، پول زیادی می‌دهند که مردم را به سفارت دعوت بکنند. دیشب سی چهل نفر را به زور برداشت!

یکشنبه ۲۸ جمادی الاولی ۱۳۲۶

الحمدقه تبریز هم منظم شده است. مخبر السلطنه هم فرار کرده است
چون که اسلحه دولت را به دست ملت داده است!

دوشنبه ۲۹ جمادی الاولی ۱۳۲۶

حاکم حضرت عبدالعظیم می گفت: هفتاد هشتاد قبضه تفنگ از چهار
محال اصفهان برای ملک المتكلمين می آورند، قنادقها را جدا و لوله هایش را
 جدا باز کرده بودند...

سه شنبه غرہ جمادی الآخری ۱۳۲۶

رفتم به باغ بهارستان به تماشا. تمام سقفها را خراب کرده‌اند، تمام
سنگ‌های مرمر را برده‌اند که یکی برای نمونه نیست! در حوض خانه بالا یک
ذره مرمر نیست، در و پنجره‌ها را تماماً کنده و برده‌اند.

چهارشنبه ۲ جمادی الآخری ۱۳۲۶

چند نفر از وکلا با امام جمعه به حضور شرفیاب شدند، بعد کشیش
ارامنه شرفیاب شد.

شنبه ۵ جمادی الآخری ۱۳۲۶

از اخبار تازه که عمید حضور می گفت: تاج السلطنه که از شجاع السلطنه
طلاق گرفت و بعد زن قولر آفاسی (امیر بهار جنگ) شد، او هم طلاقش داده...
یکشنبه ۷ جمادی الآخری ۱۳۲۶

حاجی ناصرالسلطنه وزیر خزانه و رئیس خلوت و تفنگدار شده است.

یکشنبه ۷ جمادی الآخری ۱۳۲۶

امروز حاجی شیخ فضل‌آفه با جمعی از سادات (و) علماء رفته بودند با غشاء.

پنجشنبه ۱۰ جمادی الآخری ۱۳۲۶

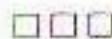
آدم را به منزل: در بین راه دیدم هنگامه غریبی است، معلوم شد
مقدر نظام که برده بودندش کلات، او را وارد شهر می‌کنند! شیخ
محمد ورامینی با جمعیت زیادی از سوار و غیره از او استقبال کرده
بودند، به قدر چهل پنجاه یدک در جلویش می‌کشیدند. به قدر صد نفر سوار
ورامینی هم عقب سرش بودند.

یکشنبه ۱۳ جمادی الآخری ۱۳۲۶

وزیر اکرم خیلی دلتگی می‌کرد و می‌گفت: من هستم و همین یک
دست لباس که در تنم است! به قدر پنجاه ثبت قزاق تفنگ به دست وراد
حیاط شدند گفتند وزیر اکرم را می‌خواهیم گفتم من اینجا هستم. باور نکردند
من را گرفتند برdenد منزل پلکونیک (لیاخوف)...

یکشنبه ۱۳ جمادی الآخری ۱۳۲۶

به خاکپای مبارک شرفیاب شدیم. مشیرالدوله وزیر عدله شده است.

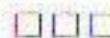
سهشنبه ۱۵ جمادی الآخری ۱۳۲۶

مستوفی‌الممالک پنج شش روز است که عصمت‌الملوک دختر

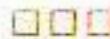
معیرالممالک را طلاق داده است.

سه شنبه ۱۵ جمادی الآخری ۱۳۲۶

ارشدالدوله که سردار شده است رئیس مخزن شد؛ به صدق السلطنه بنایود بدھند ندادند.

پنجشنبه ۱۷ جمادی الآخری ۱۳۲۶

سردار مؤید رئیس قشون خراسان شده است.

پنجشنبه ۱۷ جمادی الآخری ۱۳۲۶

رفتیم به باغ شاه ذر خانه امروز بالباس، یعنی حکم شده است کسانی که اهل نظام هستند، باقداره و سردوشی و نشان و کلاه بایست بیایند به در خانه، سردوشی را هم از ناییی تا سرداری، تازه ترتیب داده‌اند من تا امروز نپوشیده بودم. امروز دیگر مجبوراً پوشیدم.

چهارشنبه ۲۳ جمادی الآخری ۱۳۲۶

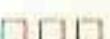
آقای آقا سید عبدالله را که برده‌اند به کربلا، در سرحد عثمانی سخت ممانعت کرده‌اند، نمی‌گذارند داخل سرحد بشود.

پنجشنبه ۲۴ جمادی الآخری ۱۳۲۶

سپهبدارهم سپهبدار اعظم لقب گرفته، امیر نویان شده، ریاست قشون آذربایجان را هم به او داده‌اند. تبریز هنوز شلوغ است و کشت و کشتار می‌کند.

پنجشنبه ۲۴ جمادی الآخری ۱۳۲۶

سوار شده رفتم در خانه، به خاکپای مبارک شرفیاب شده، آقا شیخ
فضل الله با جمعی از آقایان آمدند به حضور.

شنبه ۲۶ جمادی الآخری ۱۳۲۶

مشاورالدوله شیرازی که حکیم بود و بسیار مرد فضولی بود (و) اول به
میخالملک ملقب بود و معنم بود در عهد شاه شهید، بعد مکلاً شد، در شیراز
این مرتیکه فضول را کشتند.

شنبه ۲۶ جمادی الآخری ۱۳۲۶

مؤید خلوت که برادر معیرالممالک محمد حسن خان بود، دیروز مرد؟
یعنی چندین سال بود که جزء مردها محسوب می‌شد ولی دیروز به کلی کارش
تمام شد.

شنبه ۲۶ جمادی الآخری ۱۳۲۶

چون امروز پسرهای کوچک حضرت اقدس (نایب السلطنه) امتحان
می‌دهند. مترجم **السلطان** دعوت کرده بود که برای امتحان حاضر بشویم. تمام
ماشاء الله خوب امتحان دادند.

یکشنبه ۲۷ جمادی الآخری ۱۳۲۶

یک ساعت به غروب سوار شده رفتم باع شاه در خانه، آقا سید ابوطالب
زنگانی به حضور بود. وزیر اعظم، سپهسالار، نیز **الدوله**، حاجی مجدالدوله،
سردار اکرم، سردار مؤید، محمد صادق خان امیر توپخانه، سدار ناصر،
نخرالملک، حاجی ناصرالسلطنه، لقمان الملک و سایر پیشخدمت‌های

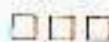
مخصوص بودند.

دوشنبه ۲۸ جمادی الآخری ۱۳۲۶

اعلیحضرت همایونی تشریف برده بودند به اردو برای تماشای تیراندازی توپ‌های تازه؛ این توپ‌ها را شاه مرحوم در سفر فرنگ از فرانسه خریده است. چهل و پنج عراده است، اسمش هم توپ «شنیدر» است. هر دقیقه ۲۰ تیر می‌اندازد.

چهارشنبه ۲۰ جمادی الآخری ۱۳۲۶

«پالکوئیک» قزاق «لیاخوف» سردار شدند (و) سپهبدار رئیس قشون آذربایجان، یک اردو هم از اینجا می‌برد تبریز.

چهارشنبه سلح جمادی الآخری ۱۳۲۶

گویا در قلهک در سفارت انگلیس جمع شده‌اند، پسرهای حاجی سید یحیی دولت آبادی که سرمنشاء فاد هستند. آنجا جمع شده مشغول کار هستند.

جمعه ۲ ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

امروز یکصد نفر سوار ایل سنگابی هم وارد شدند. سوارکشیکخانه با موزیک رفته بود استقبال.

شنبه ۳ ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

آقا سید عبدالله راعثمانی‌ها به خاک خودشان جداً راه ندادند؛ در همان ملاقات کلهر، نزدیک سرحد یک دهی است مال ظهیرالملک، ده فرسخ است تا کرمانشاه آنجا است.

سه شنبه ۶ ربیع المحرم ۱۳۲۶

ده بیست روز بود که در قلهک جمعیتی جمع شده بود، قدری هم «شارزدفر» انگلیس از آنها حمایت می‌کرد. قزاق رفت به عنوان این که؛ ما بایست اینجا را منظم کنیم، آنها را از آنجا متفرق ساخت.

سه شنبه ۶ ربیع المحرم ۱۳۲۶

سفیر کبیر عثمانی مردی است مُسن، ریش سفیدی دارد و عینک می‌گذارد؛ جمعی در آن سفارت خانه رفته بودند، قدری سفير از آنها حمایت کرد این بود که به سلطان تلگراف کردند، او هم خیلی سخت به سفیرش تلگراف کرده که حکماً آنها را از سفارت بیرون بکنند؛ شبانه بیرون (کردند).

سه شنبه ۶ ربیع المحرم ۱۳۲۶

حاجی خسرو خان بختیاری، سردار ظفر شده است. حاجی آصف الدوّله امروز رفت به طرف شیراز، اقبال الدوّله امروز خواهد رفت اصفهان، نشان قدس هم به او مرحمت شد.

پنجشنبه ۸ ربیع المحرم ۱۳۲۶

دیشب نظام‌السلطنه مرحوم شده؛ امروز عصر نعش را با کمال تجمل

حرکت دادند بر دند امامزاده عبدالله.

پنجشنبه ۸ رجب المربج ۱۳۲۶

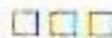
حاجی بهاءالدّوله که جمشید میرزا باشد. هفت هشت روز است
مرحوم شده، یادم رفته بود بنویسم.

جمعه ۹ رجب المربج ۱۳۲۶

تا دو ساعت از شب با ملکه ایران صحبت می‌کردیم؛ ملکه ایران بسیار
تکیده شده است از بابت خانه‌اش و اسبابش که غارت کرده‌اند. متصل سر
خودش را مشغول می‌دارد و عیش می‌کند و می‌خواهد همچه بنماید که من
برای این چیزها غصه نمی‌خورم.

شنبه ۱۰ رجب المربج ۱۳۲۶

معلوم شد آن حرف‌ها که زده بودند بکلی دروغ بوده است؛ هیچ بمب یا
تفنگی از خانه ملکه ایران انداخته نشده بود، از آن قهوه‌خانه انجمن درویش‌ها
زده بودند، ریطی به خانه ملکه ایران نداشت. هر چه داشت به غارت بر دند،
بسیار افتضاح به سریش آوردند. با سر بسی چادر از پشت بام رفت به خانه
مرحوم اتابک، از آنجا فرار کرد.

شنبه ۱۰ رجب المربج ۱۳۲۶

ده هزار تومان (به ملکه ایران) نقد داده‌اند، ده هزار تومان هم سند

داده‌اند، هیچ تغییر حال به خودش نمی‌داد، خنده زیادی می‌کردی ولی از ته دل
نبود... دختر بزرگش که فروغ^{الدوله} است با ملکه ایران قهر است!

شنبه ۱۰ ربیع المحرم ۱۳۲۶

امروز در باغ شاه سلام منعقد است، سر صب نظام، سپهسالار^{ایستاده}
بود، زیر دستش سردار کل، زیر دستش سردار اعظم، بعد من، بعد سایر
سردارها^{ماشاء الله} خیلی سردار زیاد شده است!

سه شنبه ۱۳ ربیع المحرم ۱۳۲۶

رفتم به باغ شاه در خانه، حضرت والا ظل السلطان هم امروز تشریف
آورده بودند، فردا هم به فرنگستان تشریف فرما می‌شوند.

پنجشنبه ۱۵ ربیع المحرم ۱۳۲۶

به خاکپای مبارک مشرف شدم؛ بدینگاه نسبت به این غلامزاده
خانواده خودشان بسیار بسیار بی مرحمت هستند به طوری که؛ بارها و مکرر به
بعضی‌ها فرموده بودند که «من بی حد از عزیز^{السلطان} بدم می‌آید» گناه بخت من
است این، گناه در بی نیست.

پنجشنبه ۱۵ ربیع المحرم ۱۳۲۶

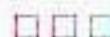
به مخبر^{الدوله} نشان تمثال خود شاه را مرحمت فرموده‌اند.

پنجشنبه ۱۵ ربیع المحرم ۱۳۲۶

سردار مؤید قهر کرده است، الحق، حق هم دارد، این چه ریاستی است
که دادند و بعد پشیمان شدند.

شنبه ۱۷ رجب المربج ۱۳۲۶

وسط خیابان، وزیر مختار هلند بالباس رسمی شرفیاب شد.

سه شنبه ۲۰ رجب المربج ۱۳۲۶

در خیابان مخبرالدوله، سیاوش خان برادر ارسلان خان مشغول
کاسبی است و یک دختر هم از فرنگ آورده و بعضی اسباب‌ها از قبیل دوربین
عکاسی و اسباب خرازی می‌فروشند!

چهارشنبه ۲۱ رجب المربج ۱۳۲۶

امسال عوض همه چیز سردار زیاد داریم، تخمث خوب عمل کرده
است!

پنجشنبه ۲۲ رجب المربج ۱۳۲۶

فتح‌السلطنه پسر بزرگ نیرالدوله دیشب مرحوم شد.

پنجشنبه ۲۲ رجب المربج ۱۳۲۶

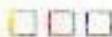

از اخبار تازه: میرزا ملکم خان مرده است.

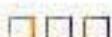
شنبه ۲۷ رجب المربج ۱۳۲۶

مسیو «رابینو» رئیس بانک شاهنشاهی معزول شده، روز شنبه خواهد رفت.
پنجشنبه ۲۹ ربیع‌المرجب ۱۳۲۶

محمد حسن میرزا پسر دوم اعلیحضرت همایونی، امروز «در» سلام
لباس قزاقی پوشیده، در سر قزاق، پهلوی کلشن قزاق ایستاده بودند.
دوشنبه ۳ شعبان‌المعظم ۱۳۲۶

امیر نظام مرحوم شده، خیل افسوس خوردم.
چهارشنبه ۵ شعبان‌المعظم ۱۳۲۶

عبدالله خان سردار اکرم ملقب به امیر نظام شد، شجاع‌السلطنه سردار
شجاع شده است، برادر شجاع‌السلطنه هم که اسمش امیر حسین خان است و
از دختر مرحوم اتابک اعظم است او هم شجاع‌السلطنه شد...

پنجشنبه ۶ شعبان‌المعظم ۱۳۲۶

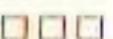

سردار مؤید که ریاست قشون خراسان برقرار شده بود و تردیدی پیدا
شده بود برای رفتش، امروز حکم شد که برود.
شنبه ۸ شعبان‌المعظم ۱۳۲۶

چند نفری که جمعی سپهسالار بودند هیچ به مشیر‌السلطنه وزیر اعظم
اعتنای نمی‌کردند، نمی‌دانم چه شده است که این حضرات می‌روند به چادر وزیر
اعظم در کمال تمکین!

چهارشنبه ۱۲ شعبان‌المعظم ۱۳۲۶

این کاغذ دعوت از وزیر دربار با حشمت‌الدُوله حامل دستخط مبارک بودند برای مشیر‌السلطنه وزیر اعظم؛ او را صدراعظمی مرحوم فرمودند.

شنبه ۱۵ شعبان المظہم ۱۳۲۶

امروز که دعوت شده بود عصری برای ختنه کردن و لیعهد، موقوف شده است. ولیعهد تب کرده‌اند مانند برای روز دیگر.

شنبه ۱۵ شعبان المظہم ۱۳۲۶

گویا دو روز است که حکم سخت شده است به جنگ؛ از هر طرف مشغول شده‌اند، شهر تبریز را خراب می‌کنند (که) آنها را یاغی هستند با بکشند یا دستگیر بکنند.

دوشنبه ۱۷ شعبان المظہم ۱۳۲۶

بنائی در باغ شاه خواهند کرد که در واقع ارگ را آنجا قرار خواهند داد، بندگان همایونی به دست مبارک خودشان امروز کلنگ زده‌اند.

دوشنبه ۱۷ شعبان المظہم ۱۳۲۶

امروز به سلامتی حضرت ولیعهد را ختنه کرده‌اند.

چهارشنبه ۱۹ شعبان المظہم ۱۳۲۶

امروز دو روز است که بعضی خبرهای ارجیف در شهر شهرت داده‌اند که تبریزی‌ها اردی دولتی را شکست داده‌اند.

شنبه ۲۲ شعبان المظہم ۱۳۲۶

